Arosa lezing[1]

Over de voortgang van jullie werk op dit pad
Over de betekenis van dit verblijf in de bergen
Over je houding ten opzichte van een autoriteit

maart 1975
lezing 229B

"Gegroet, geliefde vrienden. Gezegend zijn jullie allemaal.

Ieder jaar heb ik een speciale boodschap voor jullie hier in Arosa, laat ik jullie de betekenis zien van je verblijf hier en hoe dat je hele werk stimuleert. De boodschap van vanavond bestaat uit drie delen. In het eerste deel bespreek ik de versnelling en voortgang van jullie gezamenlijke werk in de gemeenschap die jullie gecreëerd hebben en nog bezig zijn te creëren. In het tweede deel heb ik het over de bijzondere betekenis van deze periode hier op deze specifieke geografische plek. Het derde deel gaat over de nog steeds aanwezige blokkade of blokkades in jullie zielen. *Elk* van die drie delen is belangrijk, niet alleen voor jullie die op dit moment hier zijn maar voor iedereen op dit pad en daarom moet deze boodschap ook op de een of andere manier worden doorgegeven.

Wat het eerste deel betreft is het overduidelijk dat ieder van jullie al heel wat blokkades en obstructies in jezelf hebben opgeruimd. Daarmee hebben jullie een proces versneld dat in z'n positieve uitingen als een sneeuwbal groeit. Het is een uitzonderlijk sterke energie die nu versneld toegenomen en samengebundeld is. Dit geldt zowel voor positieve als voor negatieve uitingen en energievormen. Het houdt zichzelf in stand, bundelt zich - je zou kunnen zeggen: het werkt als

[1] Eva Pierrakos is in Maart 1975 met een Amerikaanse groep padwerkhelpers in Arosa (Zwitserland) op skivakantie geweest. Deze lezing werd daar gegeven en is daarom indertijd de'Arosa lezing' genoemd. (Noot vertaler)

een lawine. De combinatie van je positieve intentie en verbintenis met de wil van God, met de waarheid van je padwerk, je innerlijke padwerk en de daadwerkelijke ontwikkeling die in de meeste van jullie duidelijk is, hebben deze kracht gecreëerd. Jullie staan op het punt een nieuwe beschaving te creëren, een beschaving waarin je op een totaal andere manier vanuit een heel nieuwe basis kunt functioneren. Dit moet nu heel bewust in je denken, in je waarnemen en in je uitreiken een werkelijkheid worden.

Je dient te weten dat het echt mogelijk is om op alle niveaus vervuld te worden en een rijk, overvloedig leven te leiden. Je dient dit te weten, ernaar te streven en het ook waar te maken en je dient ook te weten dat waar de innerlijke of uiterlijke vreugde nog ontbreekt, dit door de een of andere onnodige obstructie wordt veroorzaakt die je echt weg kunt krijgen NU. Niet morgen, niet het volgend jaar, niet in een volgend leven. Die obstructie kun je nu opruimen. Je kunt jezelf van onnodige schuld en zelfbestraffing bevrijden die je verhinderen om jezelf in lichaam, ziel en geest te verrijken.

Jij schept deze nieuwe werkelijkheid. Jij schept deze nieuwe beschaving, het leven in de nieuwe tijd waarin toewijding aan de waarheid niet staat voor lijden en verlies maar juist integendeel de basis voor rijkdom, overvloed, vervulling is. Je kunt streven naar een niveau van bewustzijn waarin geen strijd meer is tussen jou en anderen, waarin ieder van jullie zich ten volle kan ontplooien, waarin je niet meer afgunstig hoeft te zijn of hoeft te streven naar wat anderen hebben. Je kunt in een sfeer leven waarin jij je eigen diepste Godzelf bent. Dat Godzelf zal zich in je uiterlijke wezen manifesteren op het moment dat je daartoe besluit. Je Godzelf is niet iets onbereikbaars. Als je nu op dit moment besluit - in je geest, in je gedachten, in je verbintenis, in je intenties - om de waarheid en de liefde van God in iedere afzonderlijke situatie te laten blijken, laat je bewust God zien en zul je altijd weten wat je moet doen. Dan ben je de mens van de nieuwe tijd..

Dit heeft al in aanzienlijke mate plaats gevonden. Toch is het nog maar een begin, en hoewel het pas het begin is, vrienden, heeft het al geweldig grote gevolgen gehad. Zoveel liefde heeft het voortgebracht, zoveel waarheid, zoveel eenheid, zoveel zuivering, zoveel wezenlijke arbeid voor jullie zelf en voor degenen die jullie helpen dat het bijna een wonder lijkt als je echt even een stap achteruit doet en je schepping

aan het werk ziet. En toch is dat nog maar het begin, en jullie moeten nog meer wennen aan gelukzaligheid.

Het scheppingsproces dat jullie in gang hebben gezet, moet je bewust ervaren, overwegen, zien en stimuleren door er dagelijks naar te kijken en met je gebed je toch vooral bewust te zijn van dit proces zodat je er niet blind voor wordt. Want hoe meer jullie je bewust worden van de werkelijkheid ervan, des te meer maken jullie je jezelf klaar voor de gelukzaligheid en de vervulling en het licht die door dit proces voortgebracht worden, en des te meer zullen jullie anderen helpen om zich er op een soortgelijke manier op voor te voorbereiden.

Ad 2.
Nu kom ik aan het tweede deel van mijn boodschap. Dat jullie op deze specifieke plaats bij elkaar zijn[1] heeft een speciale betekenis, zoals ik bij de vorige gelegenheden heb gezegd toen ik hier tot jullie sprak. Dit keer wil ik dat graag wat meer toelichten. Jullie weten al, geliefde vrienden, dat de kern die hier aanwezig is, altijd de voedende factor is van de groep als geheel. Het proces begint altijd hier en gaat dan daar naar toe. Toch staan degenen die hier zijn, niet boven hen die hier niet zijn. Dit is geen zaak van meten en vergelijken. Toch heeft, zonder een waardering of oordeel in morele zin, wie hier is en wie hier niet is een heel specifieke betekenis. Niet omdat jullie die hier zijn, noodzakelijkerwijs meer kracht zouden hebben of meer ontwikkeld zouden zijn dan zij die niet hier zijn, zo werkt het niet. Op dit punt is het eigenlijk onmogelijk om duidelijk te maken welke maatstaven zijn aangelegd voor de onbewuste keuze om hier te zijn, tegenover de keuze van hen die niet hier zijn. Maar daar waar ze zijn, hebben ze evenveel te vervullen als degenen die hier zijn.

Iedere keer dat jullie hier samen zijn, zie je misschien ook dat iemand moeite heeft om zijn weg in deze groep te vinden. Ook dit heeft een eigen betekenis, zelfs als hij of zij niet op precies dezelfde manier mee kan en zelfs als hun eigen pad ze nog niet tot dit punt gebracht heeft. Iets diep in hen, diep in hun ziel nam de beslissing om hier te zijn, om voeding te vinden, om het zaadje te planten dat misschien pas later wortel gaat schieten. Sommigen die thuis zijn gebleven en zich niet bij jullie groep hebben aangesloten, hebben het innerlijk misschien ook niet zo nodig, of verzetten zich ertegen. Sommigen die zich wel hebben aangesloten, blijken er niet klaar voor omdat zij zich nog verzetten.

[1] In Arosa, in de bergen (Noot vertaler)

Voor hen kan het een test zijn. Ze kunnen ook uit verkeerde overwegingen meedoen. Maar op een ander niveau, waar zij zich nog niet bewust van hoeven te zijn, kunnen zij er profijt van hebben. Als je dus kijkt naar wie hier is en wie niet, en waarom sommigen hier zijn en waarom anderen niet, dan is de betekenis ervan zo immens veel ingewikkelder dan jullie op dit punt kunnen doorgronden. Maar het blijft een feit dat wie hier is, zich enorm verrijkt door een speciale combinatie van omstandigheden die ik zou willen uitleggen, al is dat niet gemakkelijk.

Er is een bepaalde energie in dit land, vooral in het berggebied waar jullie nu zijn. De energie is een heel rustige, een heel vredige. Ik zeg nog maar eens dat je dit niet moet zien alsof het land of het volk hoger ontwikkeld zou zijn, beslist niet. Maar die energie heeft *een andere* nuance, die uitzonderlijk geschikt was en is voor regeneratie, voor een periode van innerlijke rust waarin heel wat spirituele activiteit plaats kan vinden. Het is dan ook niet toevallig dat het instrument, waardoor ik mijn boodschappen geef, naar dit land is geleid - nogal moeizaam en tegen alle verwachting in - en een uitgebreide periode van rust is gegeven voor een allereerste ontwikkeling.

De energie in jullie land (Amerika) is een heel andere. Het is een in hoge mate versnelde energie, een heel vluchtige energie die opborrelt. Probeer nu deze uitersten voor je te zien op dezelfde ritmische manier die ik in tal van andere voorbeelden heb uitgelegd. Het is de kringloop van het menselijk leven - slapen en wakker worden, activiteit en ontvankelijkheid (of passiviteit zo je wilt), een tijd van inkeer en een tijd van uitbreiding. Dit land is bijzonder geschikt voor hen die nu spiritueel toe zijn aan inkeer. En jullie thuisland is uitzonderlijk geschikt voor snelle, zelfs explosieve uitbreiding. Daar komt de explosie van nieuwe ideeën vandaan. Er is heel wat activiteit daar - de energie borrelt maar op. Er zijn periodes in de ontwikkeling van een individu waarin hij vooral dat soort energie nodig meer heeft en periodes waarin hij de andere soort meer nodig heeft.

Zoals ik in een recente lezing heb uitgelegd, kun je die kringloopbeweging niet generaliseren. Je kunt hem niet in gelijke tijdssegmenten verdelen. Zoals je dag en nacht hebt, zoals je de seizoenen hebt, zo zijn er ook de seizoensmatige veranderingen in de ontplooiing van een individu of groep.

Toen dit instrument begon, had ze een veel langere periode van rust en inkeer nodig - eerst drie jaar en toen nog eens twee jaar, in jullie tijdstermen - waarin heel veel innerlijke activiteit plaatsvond. Toch was alles uiterlijk in vrede om haar klaar te maken. Tussen die twee periodes was een tussenruimte en toen kwam ze terug naar dit land. Toen ze voor de tweede keer terugkeerde van de rust en inkeerperiode waarin haar innerlijke ontwikkeling door kon gaan, lag het pad open. De schepping en ontplooiing van deze groep begon in dat andere land waar jullie nu voet aan de grond hebben. Het is dus geen toeval dat jullie hier elk jaar naar toe geleid worden. Ja, jullie hebben allemaal rust en vakantie nodig en dat is natuurlijk zowel de uiterlijke als de innerlijke reden maar in dit speciale energetische klimaat zijn specifieke ingrediënten die een sfeer scheppen waarin je jezelf opnieuw en op alle niveaus kunt opladen.

Op het fysieke niveau is hier een uitzonderlijk sterk genezende kracht werkzaam, niet geheel ongelijk - maar ook niet precies gelijk - aan de genezende kracht in jullie centrum. Zoals jullie natuurlijk wel weten bestaan er vele verschillende energieën.**.** Wat de specifiek helende energie hier is, is erg moeilijk uit te leggen maar misschien kunnen jullie je er intuïtief en bewust voor openstellen zodat je de krachten voelt die in je komen, zowel in je lichaam als in je ziel. De energie is heel rustig en toch volkomen herscheppend. In de stilte van de omgeving werkt een zeer sterk genezende kracht, die heelt, vernieuwt en rust brengt en die tegelijkertijd een innerlijke, doorgaande activiteit stimuleert die je je nog niet voor de helft gewaar bent. Je voelt het, de meeste van jullie voelen het maar je hebt geen idee in welke mate je innerlijke zelf opgeladen, gevoed en gekalmeerd wordt en zo ook wordt klaargemaakt voor een nieuwe innerlijke activiteit, voor nieuwe ontplooiing. Die vernieuwing nemen jullie mee naar huis. En wie is thuisgebleven, moet er zijn voordeel mee doen, zoals dit in het verleden ook is gebeurd. Al deze processen zijn bezig en op z’n best voelen jullie ze halfbewust. Maar als er meer bewustzijn van deze andere niveaus van je innerlijke wezen komt, zullen jullie heel duidelijk beseffen wat er gaande is.

En ik wil jullie de raad geven je hele lichaam, al je cellen aan deze energie te geven. Breng ze naar buiten in de open lucht, in de zachte bries die hier staat en adem met elk deeltje van je lichaam de energie in, je bewust van een aangename zelfvernieuwing. Deel die vreugde en wees bereid die vernieuwd uit te delen. Het wordt uiterst zinvol voor

ieder die je helpt als je weer terug bent. Met de energie die je uitstraalt, help je niet alleen de individuen, maar je helpt de hele kern en de nieuwe gemeenschap die jullie aan het scheppen zijn.

Hier is dus iets dat zich tegelijkertijd op verschillende niveaus afspeelt. Op het meest oppervlakkige, fysieke niveau vind je hier rust en vier je de vakantie die je echt verdiend hebt en waarvan je ten volle moet genieten. Op een wat minder oppervlakkig, maar nog steeds biologisch niveau stel je jezelf bloot aan de fysieke energie van een geneeskracht die je klaarmaakt voor de taak, de uitdaging, de vervulling die voor je ligt, voor jou en je gemeenschap. Door de uiterlijke stilte en kalmte en de hernieuwende rust die je jezelf gunt, is er op een innerlijk niveau een gigantische activiteit. Want er is een verband: het is juist de uiterlijke rust die de innerlijke activiteit mogelijk maakt. Dit kun je ook omdraaien: als je terug bent, kan de uiterlijke rust zich transformeren tot hernieuwde activiteit en de innerlijke beweging en activiteit die hier plaatsvinden, zullen tot rust komen, zodat je vanuit een innerlijke rust bezig zult zijn. Probeer dit innerlijke proces te voelen, probeer je er op een intuïtief niveau op af te stemmen. De uiterlijke woorden kunnen je helpen om tot een beter begrip te komen van wat ik je probeer te vertellen.

Ad 3.
En nu kom ik aan het derde deel van mijn boodschap, vrienden, en ook dat is niet alleen voor jullie. Het is een algemeen gegeven voor velen op dit pad. Ik wil het hebben over een specifiek obstakel. De tijd is aangebroken om eruit te groeien. Dit is de tijd om het achter je te laten, om het los te laten. Het is de specifieke houding die jullie allemaal hebben tegenover autoriteiten en gezagsdragers, de een meer, de ander minder, en op welke manier dan ook. Die gezagsdrager hoeft niet altijd per se een oudervervangende figuur te zijn, of een leider of leraar, of helper of therapeut, of wat voor autoriteit dan ook. Het verschijnsel kan ook optreden in een interactie tussen jullie zelf, wanneer om irrationele redenen iemand opeens een autoriteit blijkt te worden. Niet dat je dan noodzakelijkerwijs zo over die iemand denkt, maar je emotionele reactie kan hem of haar macht geven. Dan word je bang voor zo iemand, wrokkig en ga je rebelleren. Je voelt dat die ander veel sterker is dan jij. Het kan ook zijn dat je iets van die ander wilt. Dit spel kan zich onder vrienden of in een relatie afspelen. En beide betrokkenen kunnen dit spel spelen. Zo'n spel ligt natuurlijk voor de hand naar de leiders van de groep - het instrument en haar echtgenoot - of naar jullie

toe als helpers. Maar naarmate je er zelf als helper nog niet uit bent, zul je het er behoorlijk moeilijk mee hebben wanneer je als autoriteitsfiguur wordt uitgekozen. Ik wil je hier nog eens zeggen (zoals ik al vele keren heb gedaan) dat het autoriteitspelletje uit de tijd is. Je hoeft niet meer te rebelleren om te geloven dat je onafhankelijk en assertief bent. Je kunt toegeeflijk zijn, vrienden, zonder dit te verwarren met het je onderwerpen. Je hebt de onafhankelijkheid en integriteit van je eigen Godzelf, je ware wezen, om bewust te bepalen: 'hier geef ik toe omdat het klopt, of: 'hier zeg ik nee omdat dat in deze situatie de waarheid is'. Het gebeurt nog maar zelden; al te vaak word je nog overspoeld door blinde reacties. Je bent zo bang om je te onderwerpen, zo bang voor je eigen doelbewust gekozen zwakte, dat je blind rebelleert op een zinloze, irrationele en daarom destructieve en zelfvernietigende manier. Zo sta je je licht in de weg. Je bent dat probleem allang te boven, maar je klemt je er nog aan vast.

Ik wil je een paar specifieke elementen laten zien waaróm je ervoor kiest dit vast te houden. Heel vaak heb je gezegd: "de autoriteit verantwoordelijk te willen stellen", maar als je daarin niet duidelijker kunt zijn, verliezen die woorden hun betekenis. Je hebt op heel veel gebieden gewerkt met wat je van een autoriteit verlangt. Maar sommigen van jullie zien dat nog steeds niet. Een voorbeeld: van iemand die je op een bepaald moment autoriteit toeschrijft, eis je dat hij of zij van je houdt, hoe negatief je je ook gedraagt. Dat gebied moet je nu in het licht brengen. Je kunt het niet hebben dat anderen op je reageren. Je eist een onvoorwaardelijk niet-reageren en daarmee schakel je de gelijkheid tussen ieder van jullie uit. Want als iemand reageert op jouw rebellie, maak je van die iemand een autoriteit, die 'boven je' staat. Je beschuldigt hem of haar ervan dat hij je jouw gelijkheid afneemt, terwijl je niet wilt zien dat je die zelf inlevert. Je vecht er voortdurend tegen dat iemand je integriteit, je zelfbeschikking, je recht om je eigen autoriteit te zijn van je afneemt. Voortdurend beschuldig je iemand van roof. Voortdurend voel je je wrokkig dat je niet zijns of haars gelijke bent. En toch ben jij het, alleen maar jij, die zichzelf deze gelijkheid onthoudt door de eis dat iemand anders elke negativiteit die je uit, moet accepteren. Jullie moeten hier specifiek aan werken, ieder van jullie, of je nu hier bent of niet. Mediteer erop, verbind jezelf en geef anderen het recht om op jou te reageren. Je bent zo ijverig op zoek omdat die ander wel net zulke problemen moet hebben als jij wanneer je zo negatief bezig bent. En daarmee ontken je alleen maar je eigen verantwoordelijkheid. Zij kunnen op jou reageren

zonder noodzakelijkerwijs met het soort probleem te zitten waarvan jij wilt dat ze het hebben.

Doelbewust verdraai je een waarheid die ik je al deze jaren voorgehouden heb: de waarheid dat mensen die bij een negatieve interactie betrokken zijn, in de meeste gevallen er op de een of andere manier verantwoordelijk voor zijn. Maar niet altijd op dezelfde manier als jij het wenst te zien. De betrokkenheid van de ander kan een heel andere les inhouden dan jij gelooft, dan jij wenst te geloven, dan waar jij belang bij hebt om het zo geloven. Je speelt een heel verraderlijk spelletje en het is belangrijk dat je het boven tafel krijgt - dat je niet meer van anderen eist om niet op jou te reageren, wat je ook doet. Dat je ze loyaal toestaat om negatief op je te reageren zoals jij dat recht ook hebt. Hun probleem kan totaal anders liggen.

Misschien kun je je interacties nu op een iets andere manier onderzoeken, kun je kijken wat voor een probleem je wilt dat die ander heeft. Dat zie je over het hoofd in je volhouden dat ze moeten hebben wat jij wilt. Hun probleem kan een totaal ander zijn. De vele lessen die een mens moet leren, kunnen niet tot je doordringen zolang jij er zo'n groot belang bij hebt dat de ander alleen maar zo reageert als jou uitkomt.

Je hebt het niet langer nodig dat anderen in problemen zitten om je niet minderwaardig te voelen. Jouw minderwaardigheidsgevoelens zijn jouw zaak - en je hebt dat niet meer nodig. Wat je ook niet meer nodig hebt, is het spelletje dat je zo graag speelt door willekeurig de een of andere autoriteitsfiguur te kiezen (de ene dag kan het een bepaald iemand zijn, de andere dag een ander), een spelletje dat altijd wordt gespeeld om je lage opinie over jezelf niet onder ogen te hoeven zien. Dat is waar het werkelijk om gaat. Steeds weer zeg ik jullie (zoals ik het door al die jaren heen heb gedaan): die lage opinie over jezelf is vals, onafhankelijk van wat je lager zelf van plan is. Je bent een schepsel van God, je bent een manifestatie van God, en niet alleen op niveaus die nog verwerkelijkt moeten worden. In je bewuste zelf ben je nú de beste, de prachtigste, de sterkste, de nobelste. Bewijs jezelf dat respect en dan kun je het ook aan anderen geven. Je kunt anderen alleen maar respecteren en met hoffelijkheid behandelen als je dat jezelf ook doet. En zolang je dat stuk in jezelf niet aanpakt, waar je jezelf die eer, die hoffelijkheid, dat respect ontzegt, blijf je verstrikt en blijf je naar buiten toe projecteren en blijf je een strijd creëren die een

illusie is, onnodig en overbodig, een verspilling. Vanaf het moment dat je jezelf beschouwt als een schepsel Gods zie je wat je aan het doen bent en geef je het zinloze spelletje op.

Genoeg van dit spelletje, vrienden, jullie zijn klaar voor betere zaken. Als je in dit spelletje blijf steken, sluit je jezelf af voor al het plezier en de rijkdom die te voorschijn komen, die er altijd zijn en die je pas nu begint te zien, begint te ervaren. Je moet wennen aan zegen en vreugde, aan wederzijdse hoffelijkheid en liefde - voor jezelf en voor anderen, om jezelf en anderen te eren. Dit staat nu op de agenda. Het is er al, het is al werkelijkheid, het is bijna aan de oppervlakte. Alleen nog die laatste beslissing van jou is nodig: dat je het oude opgeeft; dat je niet langer een ongelijke relatie eist; dat je niet langer de persoon afbreekt die je hebt opgebouwd; én dat je niet meer rebelleert tegen degene die je zou kunnen helpen, leiden en toch je gelijke kan zijn. Dat spelletje hoeft niet meer.

Dit is mijn uitdrukkelijke boodschap aan jullie, aan de hele groep. Het is wat je totale zelf nog in de weg staat, je Godzelf dat al wacht en opborrelt - als je het maar toelaat, als je alleen maar dit obstakel verwijdert. Je bent er klaar voor, vrienden. Dan kun je een leven leiden waarin je niet alleen een uiterlijke vervulling waarmaakt waarmee je al begonnen bent, maar waarin er ook innerlijke vreugde, innerlijke vrede, innerlijke zegen, een innerlijk bewustzijn van eeuwig leven zal zijn, van een leven zonder angst op ieder niveau van je bestaan. Dit is mijn boodschap.”

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1975.
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.) onder de titel: 'Arosa Lecture' (Extra Edition).
Vertaling door Ernst Winkler in 1994.
© Stichting Gemeenschap het Pad. *Uitgave 2009*

229B/12